

NIEDZIELA WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH.

W SOBOTĘ WIECZOREM NA WIELKICH NIESZPORACH,

po zwykłym psalmie pierwsza recytacja Psalterza.

Do: Panie, wołam do Ciebie, dodajemy dziesięć stichosów i śpiewamy trzy stichery zmartwychwstania, trzy Anatoliosa i cztery świętym.

Stichery zmartwychwstania, ton 8:

Wieczorną pieśń i duchową służbę Tobie, Chryste, przynosimy, albowiem zechciałeś zmiłować się nad nami zmartwychwstaniem.

Panie, Panie, nie odrzucaj nas od Twego oblicza, ale zechciej zmiłować się nad nami zmartwychwstaniem.

Raduj się święty Syjonie, matko Kościołów, przybytku Boga, Tyś bowiem pierwszy przyjął odpuszczenie grzechów przez zmartwychwstanie.

Stichery Anatoliosa, ton 8:

Słowo z Boga Ojca zrodzone przed wiekami, w czasach ostatecznych dobrowolnie wcieliło się w nieznającą małżeństwa, przecierpiało śmiertelne ukrzyżowanie i dawno temu uśmierconego człowieka zbawiło swoim zmartwychwstaniem.

Sławimy, Chryste, Twoje powstanie z martwych, przez któreś uwolnił ród Adama z cierpień otchłani i dał światu jako Bóg życie wieczne i wielkie miłosierdzie.

Chwała Tobie, Chryste Zbawco, Synu Boży Jednorodzony, przygwożdżony na krzyżu i powstały z grobu trzeciego dnia.

Stichery wszystkim świętym, ton 6:

Prosomion: Całą odrzuciwszy.

Duchowe gałązki, uczniowie Zbawiciela, byliście przez wiarę organami Ducha, rozproszyliście się do krańców ziemi siejąc czcigodne głoszenie Prawosławia. Z niego wyrosło Bożą uprzą i łaską wojsko męczenników, przedstawiających czcigodną mękę, różnorodnymi łamani ranami i ogniem, modlą się odważnie za dusze nasze.

Rozpaleni ogniem miłości Bożej pogardziliście płomieniami i spalani jako Boże węgle, czcigodni męczennicy w Chrystusie popaliliście cierniste oszustwa pychy, zamknęliście usta zwierząt czcigodnym przyzywaniem i mając odcinane głowy siekliście wszystkie pułki wroga, cierpliwie wylewając potoki krwi, napoiście Kościół oświecony wiarą.

Wrzucani do zwierząt, bici mieczem, z wrywanymi paznokciami, odciętymi rękoma, byliście męczeni, odważni męczennicy, i bezlitośnie paleni materialnym ogniem, przebijani, z odrąbanymi członkami, wszystko przecierpieliście niezwyceżeni. Przewidzieliście przysły odpoczynek, niezniszczalne korony i chwałę Chrystusa, do którego odważnie módlcie się za dusze nasze.

We wszystkich krańcach świata cierpiący z wiara apostołowie, męczennicy, kapłani mądrzy w Bogu, czcigodnych niewiast święte zgromadzenie, w świętych pieśniach godnie wysławmy, albowiem zjednoczyli niebo z ziemią i przez cierpienia niecierpietliwość przyjęli z łaski Chrystusa.

Teraz jako gwiazdy jaśniejące oświecają nas, z odwagą modląc się za dusze nasze.

Chwała. Chór Bożych męczenników, fundament Kościoła, ukoronowanie nauczania, wy czynem wypełniliście słowa Zbawcy. Przez was bowiem bramy otchłani otwierające się na Kościół zostały zamknięte, wylanie krwi waszej wysuszyło ofiary bożkom, zabicie was zrodziło pełnię Kościoła, zadziwiliście bezcielesnych, nosząc korony stoicie przed Bogiem. Módlcie się do Niego nieustannie za dusze nasze.

I teraz. Teotokion, ton 8: Król niebieski z przyjaźni do człowieka pojawił się na ziemi i żył z ludami. Od Dziewicy bowiem czystej otrzymał ciało i z Niej przyszedł na ziemię. Jeden jest Syn w dwóch naturach, ale nie w Hipostazach. Przeto głosimy, że On jest zaprawdę doskonałym Bogiem i doskonałym człowiekiem, Chrystus, Bóg nasz. Módl się do Niego, Matko Oblubienico Dziewicza, aby zmiłował się nad duszami naszymi.

Wejście. Pogodna Światłości. Prokimenon dnia: Pan zakrólował, i czytania:

Czytanie Proroctwa Izajasza (43, 9-14).

Tak mówi Pan: Niech wszystkie ludy zbiorą się razem i niech się zgromadzą ich książęta! Któż może to ogłosić? I oznajmić nam minione rzeczy? Niech przyprowadzą świadków swoich na usprawiedliwienie, aby ich słuchano i niech powiedzą prawdę. Będziecie moimi świadkami i Ja świadek, mówi Pan Bóg, i dziecię, które wybrałem. Abyście poznali i uwierzyli Mi, oraz zrozumieli, że tylko Ja istnieję. Przede Mną nie było innego Boga i po Mnie nie będzie. Ja jestem Panem i poza Mną nie ma żadnego zbawcy. Ja zapowiedziałem i zbawiłem i obwieściłem, a nie ktoś obcy wśród was. Wy jesteście świadkami moimi i Ja jestem Panem Bogiem, od wieczności Ja jestem. I nikt nie wymknie się z rąk moich. Któż może zmienić to, co Ja zdziałam?» Tak mówi Pan Bóg, wasz Odkupiciel, Święty Izraela.

Czytanie Księgi Mądrości Salomona (3, 1-9).

Dusze sprawiedliwych są w rękę Boga i nie dosięgnie ich męka. Zdało się oczom głupich, że pomarli, zejście ich poczytano za nieszczęście. I odejście od nas za unicestwienie, a oni trwają w pokoju. Choć nawet w ludzkim rozumieniu doznali kaźni, nadzieja ich pełna jest nieśmiertelności. Po nieznaczej karze dostąpią dóbr wielkich, bowiem Bóg ich doświadczył i znalazł ich godnymi siebie. Doświadczył ich jak złoto w tyglu i przyjął ich jak całopalną ofiarę. W dniu nawiedzenia swego zajaśnieją i rozbiegną się jak iskry po ściernisku. Będą sędzić ludy i zapanują nad narodami, a Pan królować będzie nad nimi na wieki. Ci, którzy Mu zaufali, rozumieją prawdę i wierni w miłości będą przy Nim trwali. Albowiem łaska i miłosierdzie w świętych Jego, i nawiedzenie w wybranych Jego.

Czytanie Księgi Mądrości Salomona (5, 15-6, 3).

Sprawiedliwi żyją na wieki i zapłata ich w Panu. Staranie o nich u Najwyższego. Dlatego otrzymają wspaniałe królestwo i piękną koronę z rąk Pana. Osłoni ich bowiem prawicą, bronić ich będzie ramieniem. Jak zbroję przywdzieje swoją zapalczywość i uzbroi stworzenie ku zemście na wrogach.

Okryje się pancerzem sprawiedliwości i włoży przyłbicę, osłoni się sądem nieobłudnym. Weźmie świętość za puklerz niezwyknięty i jak miecz wyostrzy gniew nieubłagany. Razem z Nim świat będzie walczył przeciw nierozumnym. Polecą z chmur celne strzały błyskawic, pomkną do celu jak z dobrze napiętego łuku. Od wyrzucanych kamieni gniewu upadną grody. Wzburzy się przeciw nim woda morska i rzeki nagle ich zatopią. Podniesie się przeciw nim duch mocy i jak wichura ich zmiecie. Tak nieprawość spustoszy całą ziemię, a nikczemność obali trony możnowładców. Słuchajcie więc, królowie, i zrozumiejcie, nauczcie się, sędziowie ziemskich rubieży! Nakłońcie ucha, wy, co nad wieloma panujecie i chlubicie się mnogością narodów. Albowiem od Pana otrzymaliście władzę, moc od Najwyższego.

Na litii stichera świętyni.

Także isomelosy wszystkim świętym, ton 1:

Zgodną wiarą w całym świecie czcimy tych, którzy od wieków spodobali się Bogu, czcigodnych patriarchów, zgromadzenie proroków, pięknych apostołów, zebranie męczenników, chwałę poszczących, duchowo świętujemy pamięć wszystkich świętych. Modlą się nieustannie o danie światu i duszom naszym wielkiego miłosierdzia.

Przyjdźcie wszyscy wierni, wychwalmy w psalmach, śpiewach i pieśniach duchowych chwalebna pamięć wszystkich świętych: Chrzciciela Zbawcy, apostołów, proroków i męczenników, hierarchów, nauczycieli i ascetów, poszczących i sprawiedliwych, miłujące Boga zgromadzenie świętych niewiast godnie wysławiając zgodnie zawołajmy: Najłaskawszy Chryste Boże nasz, dla ich modlitw daj pokój Kościołom Twoim, zwycięstwo nad wrogami ludowi miłującemu Chrystusa i duszom naszym wielkie miłosierdzie.

Przyjdźcie, wszyscy rozradujmy się duchowo w dniu pamięci świętych. Oto bowiem nadszedł dzień ten, przynosząc nam bogate dary. Przeto w głosie radości i z czystym sumieniem zawołajmy, mówiąc: Raduj się, zgromadzenie proroków, które ogłosiło światu przyjście Chrystusa i sprawy odległe przepowiedzieliście jak bliskie. Raduj się, chórze apostołów, rybacy narodów i łowcy ludzi. Radujcie się, sobory męczenników, zgromadzeni z krańców ziemi w jednej wierze, za którą przecierpieliście udreki cierpień i po spełnieniu mąk przyjęliście korony chwały. Radujcie się, ojcowie sprawiedliwi, którzy swoje ciała znużyliście postem i umartwiliście żądze, uskrzydłiliście rozum Bożą miłością, wstąpiliście na niebiosa i zamieszkaliście z aniołami, otrzymawszy wieczne dobra. Prorocy, apostołowie i męczennicy z ascetami, módlcie się gorliwie do Tego, który was ukoronował, abyśmy zostali wybawieni od wrogów widzialnych i niewidzialnych, w wierze i miłości zawsze sprawujący waszą czcigodną pamięć.

Chwała. Ton 5: Przybiegnijmy, wierni, na obecną uroczystość. Przygotowana jest dla nas duchowa uczta i tajemny kielich ze słodkich potraw, dzień pełen wesela z powodu cnót męczenników. To oni bowiem wielce cierpliwi z krańców ziemi oddawszy swoje ciała rozlicznym ranom, złożyli

Bogu duchową ofiarę w różnym wieku. Jednym bowiem odcięto głowy, inni mieli strugane grzbiety, jeszcze innym odcięto ręce i wszystkie członki, a wszyscy razem święci stali się współnikami cierpień Chrystusa. Panie, który dałeś im korony, jako zapłatę za ich cierpienia, pozwól nam żyć ich naśladować, jako Przyjaciel człowieka.

I teraz. Teotokion: Jesteś świątynią i bramą, pałacem i tronem Króla, Dziewico najczcigodniejsza. Przez Ciebie Wybawiciel mój, Chrystus Bóg, objawił się śpiącym w ciemności, będąc Słońcem Sprawiedliwości i chcąc oświecić tych, których służył na swój obraz ręką swoją. Przeto czczona przez wszystkich jako Ta, która zdobyła odwagę macierzyńską do Niego, módl się nieustannie o zbawienie dusz naszych.

Na stichownie stichery zmartwychwstania, ton 8:

Wstąpiłeś na krzyż, Jezu, który zstąpiłeś z niebios. Przyszedłeś bowiem na śmierć, Życie nieśmiertelne, do będących w ciemnościach Światłość prawdziwa, do upadłych zmartwychwstanie wszystkich. Oświecenie i Zbawco nasz, chwała Tobie.

Inne stichery według alfabetu:

Stichos: Pan zakrólował, w majestat jest obleczony. Obleczony jest Pan, przepasany potęgą.

Sławimy Chrystusa powstałego z martwych. Duszę bowiem i ciało przyjąwszy, cierpienia nimi odciął. Gdy bowiem przeczystą duszą swoją zstąpił do otchłani, wtedy zniewolił otchłań. W grobie zaś zniszczenia nie doznało święte ciało Zbawiciela dusz naszych.

Stichos: A świat, który umocnił, nie zachwieje się.

W psalmach i pieśniach sławimy, Chryste, Twoje powstanie z martwych, przez które uwolniłeś nas od cierpień otchłani i jako Bóg zesłałeś życie wieczne i wielkie miłosierdzie.

Stichos: Domowi Twemu, Panie, przystoi świętość po wszystkie dni.

O niedościgniony Władco wszystkich, Stwórco niebios i ziemi, który cierpiąc na krzyżu wytoczyłeś mi niecierpiętność. Pogrzeb zaś przyjąwszy i zmartwychwstawszy w chwale, wskresiłeś Adama wszechmocną ręką. Chwała Twemu zmartwychwstaniu trzeciego dnia, przez które dałeś nam życie wieczne i oczyszczenie grzechów jako jedyny Łaskawy.

Chwała. Ton 6: Przyjdźcie, wierni, dzisiaj zestawmy chór, pobożnie świętując i sławnie czcząc czcigodną pamięć wszystkich świętych, mówiąc: Radujcie się, sławni apostołowie, prorocy, męczennicy i hierarchowie. Raduj się, zgromadzenie ascetów i sprawiedliwych. Raduj się, chórze czcigodnych niewiast i módl się do Chrystusa o pokój, zwycięstwo nad wrogami i wielkie miłosierdzie dla dusz naszych.

I teraz. Teotokion: Stwórca i Wybawiciel mój Chrystus Pan przyszedł z Twego łona, Przeczysta, przyoblekłszy się we mnie i wyzwalając z pierwszej klątwy Adama, przeto do Ciebie, Najczystsza, jako do Matki Bożej i Dziewicy nieustannie wołamy: Raduj się, wywyższona nad aniołów, raduj się, Władczyni, Orędowniczko, Opieko, i zbawienie dusz naszych.

Po trisagionie troparion: **Bogurodzico Dziewico, raduj się**, dwa razy oraz troparion świętyni, jeden raz. Pobłogosławienie chlebów. Czytanie katolickiego Listu Jakuba.

Gdy nie ma czuwania, to do: **Panie, wołam do Ciebie**, dodajemy trzy stichery zmartwychwstania, jeden Anatoliosa i sześć wszystkim świętym. Prosomion: **Całą odłożywszy**.

Po trisagionie troparion zmartwychwstania. **Chwała**. Troparion wszystkim świętym. **I teraz**. Teotokion, podane na początku jutrzni. Rozesłanie. Na nabożeństwie o północy kanon do Świętej Trójcy z Oktoechosy według tonu.

W NIEDZIELĘ WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH NA JUTRZNI,

po: **Bóg i Pan**, troparion zmartwychwstania, ton 8:

Z wysokości zstąpiłeś, Łaskawco, przyjąłeś pogrzeb na trzy dni, aby nas uwolnić od cierpień, życie i zmartwychwstanie nasze, Panie, chwała Tobie.

Chwała. Troparion wszystkim świętym, ton 4: **W** całym świecie krwią męczenników Twoich jak purpurą i bisiosem upiększa się Kościół Twój. Przeto woła do Ciebie, Chryste Boże: Ludowi Twemu ześlij Twoje łaski, daj pokój dziedzictwu Twemu i duszom naszym wielkie miłosierdzie.

I teraz. Teotokion: **Od** wieków ukryta i nieznana aniołom tajemnica, przez Ciebie, Bogurodzico, Bóg objawił się będącym na ziemi, wcielony w zjednoczeniu bez pomieszania, i dobrowolnie przyjął krzyż ze względu na nas, którym wskrzesiwszy pierwszego stworzonego, wybawił od śmierci dusze nasze.

Po pierwszej recytacji Psalterza katzyma poetycka, ton 8:

Powstałeś z martwych, Życie wszystkich, i jaśniejący Anioł zawołał do niewiast: Przestańcie płakać, głoscie Apostołom i wołajcie śpiewając, albowiem zmartwychwstał Chrystus Bóg, który zechciał jako Bóg zbawić rodzaj ludzki.

Stichos: **Powstań, Panie, Boże mój, podnieś rękę Twoją, nie zapominaj na zawsze Tych ubogich.**

Ludzie opieczętowali grób Twój, Zbawco, anioł odsunął kamień od drzwi grobu. Niewiasty ujrzały powstałego z martwych i głosiły o tym uczniom Twoim na Syjonie, że zmartwychwstałeś, Życie wszystkich, i rozwiązane zostały więzy śmierci. Panie, chwała Tobie.

Chwała, i teraz. Teotokion: **Ty**, który ze względu na nas zrodziłeś się z Dziewicy i przecierpiałeś ukrzyżowanie, Dobry, śmiercią zrzuciłeś śmierć i objawiłeś zmartwychwstanie jako Bóg, nie pogardzaj tymi, których stworzyłeś ręką swoją. Okaż Twą przyjaźń do człowieka, Miłosiwy, przyjmij Bogurodzicę, która Ciebie zrodziła, modlącą się za nami, i zbaw, Zbawco nasz, zrozpaczonych ludzi.

Czytanie egzegezy Ewangelii.

Po drugiej recytacji Psalterza katzyma poetycka, ton 8:

Prosomion: **Nakazane tajemnie.**

Jaśniejący Gabriel w białych szatach, jakby pod postacią błyskawicy stanął przy grobie Chrystusa i odsunął kamień od grobu, a wielkie przerażenie ogarnęło pilnujące Ciebie straże i nagle wszyscy stali się jako martwi. Powstyďte się, nieprawi, straży grobu i pieczęci, zrozumcie, że Chrystus zmartwychwstał.

Inna kacyzma poetycka:
Prosimion: **Mądrości Słowa.**

Powstałeś z grobu i czcigodnym niewiastom zaprawdę nakazałeś głosić powstanie apostołom, jak jest napisane. A szybki Piotr stanął przed grobem i ujrawszy w nim światłość przeraził się. Przeto widząc same całuny bez Bożego ciała w nich leżącego, z bojaźnią zawołał: Chwała Tobie, Chryste Boże, albowiem wszystkich zbawiasz, Zbawco nasz, jesteś bowiem Światłością Ojca.

Chwała, i teraz. Teotokion:
(odmawiamy go stojąc, a nie siedząc, z bojaźnią i pobożnością)

Tobą raduje się, Łaski Pełna, wszelkie stworzenie, chóry Aniołów i ludzki ród. O święty przybytku i raj u duchowy, dziewictwa chlubo, w Ciebie wcielił się Bóg i Dzieckiem był przedwieczny Bóg nasz. Ciało bowiem Twoje tronem uczynił i łono Twoje większym było od nieba. Tobą raduje się, Łaski Pełna, wszelkie stworzenie.

Czytanie egzegezy Ewangelii.
Po: **Nieskalanych, tropariony i: Anielski sobór zadziwił się.**
Następnie hypakoe, ton 8:

Niewiasty z mirrą stojąc przed grobem Dawcy życia szukały pośród martwych nieśmiertelnego Władcy i przyjąwszy od Anioła zwiastowaną radość, głosiły Apostołom: Oto zmartwychwstał Chrystus Bóg, dając światu wielkie miłosierdzie.

Anabatmi, ton 8. Antyfona 1:

Od młodości mojej wróg mnie kusi, słodyczą pali mnie, a ja mając nadzieję w Tobie, Panie, zwyciężam go.

Nienawidzący Syjonu niech będą jako trawa przed wyrwaniem. Chrystus Bóg będzie siekł ich szyje.

Chwała, i teraz. Świętemu Duchowi, którym wszystko żyje, światłości ze światłości, wielkiemu Bogu, śpiewajmy Jemu z Ojcem i Słowem.

Antyfona 2:

Serce moje niechaj okryje się bojaźnią Twoją i pokornie rozważa, abym wywyższając się nie odpadł od Ciebie, Szczodry.

Ci, którzy mają nadzieję w Panu, nie ulękną się wtedy, gdy wszyscy będą sądzeni i męczeni.

Chwała, i teraz. Przez Świętego Ducha każdy, kto rzeczy Boże widzi i prorokuje, czyni najwyższe cuda, śpiewając w Trzech Osobach jednemu Bogu. Chociaż bowiem i potrójnie jaśniej, jednej natury jest Bóstwo.

Antyfona 3:

Wzywam Ciebie, Panie, zważ, nakłoń dla mnie ucha Twego gdy wołam. Oczyść, zanim mnie zabierzesz stąd.

Do swojej matki ziemi odchodzi każdy, znowu umiera, przyjąwszy męki lub cześć świętych.

Chwała, i teraz. Przez Świętego Ducha teologia, jedność Trójświęta. Ojciec bowiem bez początku, z Niego rodzi się Syn Przedwieczny i Duch współtronujący, z Nimi tożsamy w naturze, od Ojca jaśniejący.

Antyfona 4:

Cóż teraz jest dobre lub cóż jest piękne? Aby bracia żyli razem. Takim bowiem Pan obiecał życie wieczne.

O szatę swoją Ten, który zdobi krynice traw, mówi, że nie należy o nic się troszczyć.

Chwała, i teraz. Przez Ducha Świętego, jasności przyczyną utrzymywany jest świat cały. Bogiem jest bowiem Ojcu i Synowi współistotny i współpanujący.

Prokimenon, ton 8: Pan zakrólował na wieki,* Bóg Twój Syjonie z pokolenia na pokolenie. Stichos: Chwał, duszo moja, Pana, będę chwalić Pana w życiu moim. Wszystko, co oddycha.

Ewangelia zmartwychwstania, pierwsza jutrzni, perykopa 116.

Od tego dnia zaczynamy kolejno czytać Ewangelie zmartwychwstania na jutrzni.

Zmartwychwstanie Chrystusa zobaczywszy. Psalm 50. Chwała. Dla modlitw Apostołów. I teraz. Dla modlitw Bogurodzicy. Stichera, ton 6: Powstał Jezus z grobu.

Kanony cztery: zmartwychwstania z hirmosem na cztery, krzyża i zmartwychwstania na dwa, Bogurodzicy na dwa i wszystkim świętym na sześć.

Kanon zmartwychwstania, ton 8.

Pieśń 1

Hirmos: Faraona prześladowcę na rydwanach pogrążyła niegdyś w morzu laska Mojżesza, na krzyża znak poraziwszy i rozdzieliwszy morze, uciekający zaś pieszo Izrael zbawiła, który zaśpiewał Bogu pieśń.

Jakżeż nie dziwić się wszechmocnemu Bóstwu Chrystusa? Z cierpień bowiem tocząc wszystkim wiernym niecierpiętlivość i niezniszczalność, z boku świętego źródło nieśmiertelności kapiące, a z grobu życie zawsze będące.

Anioł piękny teraz zjawił się niewiastom, nosząc świetliste obrazy naturalnej niematerialnej czystości i głosząc światłość zmartwychwstania: Zmartwychwstał Pan!

Teotokion: Rzeczy sławne mówią o Tobie w pokoleniach i pokoleniach, Boga Słowo bowiem w łonie ogarnęłaś, czystą zaś pozostając, Bogurodzico Mario. Przeto wszyscy Ciebie czcimy, po Bogu opiekunkę naszą.

Kanon ku czci krzyża i zmartwychwstania.

Hirmos: Wodę przeszedł jak suchy ląd i egipskiego zła uniknął, przeto Izraelita wołał: Wybawicielowi i Bogu naszemu śpiewajmy.

Rozwarły się bramy boleści i przerazili się odźwierni otchłani widząc, że w głębie otchłani zstąpił Ten, który na wysokościach całą przewyższa naturę.

Zadziwiły się chóry anielskie widząc na tronie ojcowskim posadzoną upadłą ludzką naturę, zamkniętą w otchłaniach ziemi.

Kanon ku czci Bogurodzicy.

Hirmos: Śpiewajmy Panu, który przeprowadził lud swój przez Czerwone Morze, jako jedyny chwalebnie się wysławił.

Przczysta Bogurodzico, Ty zrodziłaś w sposób przekraczający naturę zawsze będące wcielone Słowo Boże, przeto śpiewamy Tobie.

Dziewica rodzi Chrystusa, winną latorośl, Życionośnego Pana, który toczy dla całego świata krople słodczy zbawienia.

Kanon wszystkim świętym. Ton 8,

mający akrostych: Świętych wszystkich znamienite czyny opiewam.

Hirmos: Faraona prześladowcę na rydwanach.

Opiewając czyny Twoich świętych, proszę, abyś dla ich modlitw oświecił Twoją światłością duszę moją. Ty bowiem jesteś Światłością niedostępną,

odpędzającą mrok niewiedzy przez Twoich znamienitych świętych, Słowo Boże, Dawco Światłości, Chryste (dwa razy).

Gdy podniesiony zostałeś na drzewie, przyciągnąłeś do poznawania Ciebie całe dziedzictwo pogan, Władco, i rozjaśniłeś Światłością Świętej Trójcy przez Twoich apostołów, przez których rozpędziłeś mgłę oszustwa.

Prawem Twoim Chryste pouczeni Twoi apostołowie, odrzucili wszystko, co ziemskie, i światłością łaski oświecili cały świat, chwalebni, ewangelicznie głosząc Ciebie.

Chwała. Męczennicy radując się wzięli krzyż Twój i nie ulękli się grózb prześladowców, ani ognia, ani miecza, ani ran, ani też głodu, bądź śmierci, odważni, naśladowując niewzruszenie Twoją czcigodną mękę.

I teraz. Dziewice przyjąwszy jawnie męczeńskie cierpienia, niezachwianie Ciebie naśladowały i jak napisano w psalmie, za Tobą przyprowadzono dziewice do Syna Twego, radujące się, przyprowadzono je do Króla wszystkich.

Katabasja: Otworzę me usta i napelnę się duchem, zaśpiewam mój poemat Matce Króla, świetliście zatryumfuję, i ciesząc się wyśpiewam wszystkie Twoje cuda.

Pieśń 3

Hirmos: Ty, któryś na początku niebiosą myślą swą umocnił i ziemię założył na wodach, Chryste, umocnij mnie na opoce Kościoła, albowiem nie ma świętego poza Tobą, jedyny Przyjacielu człowieka.

Adam został osądzony za spożycie grzechu i zbawczym cierpieniem ciała Twego został usprawiedliwiony, Chryste. Sam bowiem nie byłeś winny śmiertelnego ukąszenia, Bezgrzeszny.

Światłość zmartwychwstania zajaśniała będącym w ciemności i siedzącym w cieniu śmierci, Bóg mój Jezus, i swoim Bóstwem mocno związawszy Silnego i naczynia jego złupił.

Teotokion: Okazałaś się większą od Cherubinów i Serafinów, Bogurodzico, Ty bowiem jedyna przyjęłaś do łona Twego nieogarnionego Boga, Najczystsza. Przeto Ciebie, Czysta, wszyscy wierni, w pieśniach błogosławimy.

Inny kanon.

Hirmos: Niebieskiego kręgu najwyższy Stwórco, Panie, i Kościoła założycielu, Ty mnie umocnij w miłości Twojej, pragnień kresie, wiernych umocnienie, jedyny Przyjacielu człowieka.

Wcześniej odrzuciłem przykazania, Panie, i wygnałeś mnie od siebie, ale we mnie wcieliwszy się przez posłuszeństwo nauczyłeś i w siebie znowu zbudowałeś ukrzyżowaniem.

W Mądrości wszystko wiedząc, Panie, rozumem Twoim umocniłeś otchłanie i uczyniłeś godnymi zmartwychwstania przez uniżenie Twoje, Słowo Boże, tych, którzy są stworzeni na obraz Twój.

Inny kanon.

Hirmos: Ty jesteś umocnieniem przybiegających do Ciebie, Panie, Ty jesteś światłością omroczonych i Tobie śpiewa duch mój.

Daj nam pomoc przez Twoje modlitwy, Najczystsza, chytrąściami odpierając okropne pokusy.

Bogurodzico, Tyś była naprawieniem błędu Pramatki Ewy, rodząc światu Przywódcę życia, Chrystusa.

Inny kanon.

Hirmos: Ty, któryś na początku niebiosą myślą swą umocnił.

Kapłani i pasterze przyoblekli się w święte kapłaństwo i mądrze kierując wszystkich do Chrystusa godnie upiększyli słowem nauki, zaprawdę wzbogaciwszy się z wysoka (dwa razy).

Upiększywszy się pięknem dobroczynności i objawiwszy się jako wspaniałe światła, uczyniliście Kościół uczestnikiem niebios, święci Chrystusowi, przez którego zostaliście różnorako upiększeni (dwa razy).

Chwała. Podporządkowując się Twemu prawu, zgromadzenie błogosławionych różnymi cnotami oświeciło się. Odziedziczyło przybytki niebieskie, Władco, radując się, każdy inaczej, i wszyscy godnie je zapełnili.

Teotokion: Z łona dziewiczego od Boga Słowo Boga zrodziłaś nam, Bogurodzico, które czyste dziewice pobożnie umiłowały i w ślad za Tobą wszystkie poszły do Niego.

Katabasja: Bogurodzico, żywe i nieskalane źródło, umocnij tych, którzy Tobie śpiewają, i w Twej Boskiej sławie uczyn godnymi wieńców chwały.

Katyzma poetycka, ton 8:
Prosimion: Mądrości Słowo.

Czynimy świętą pamięć praojców, patriarchów, apostołów, męczenników, proroków, hierarchów, ascetów Twoich, poszczących i sprawiedliwych, i każdego imiennie zapisanego w księdze życia, Chryste Boże, wszystkich prosząc o modlitwę i modląc się: Przez nich daj Twój pokój, jako Przyjaciel człowieka, abyśmy wszyscy wołali do Ciebie: Boże wysławiany w zgromadzeniu świętych Twoich, Ty zaiste jesteś tym, który godnie wysławił ich pamięć.

Chwała, i teraz. Teotokion: Opiewajmy bramę niebios i arkę, najświętszą górę, świetlisty obłok, krzew niespalający się, duchowy raj, wezwanie Ewy, wielki skarb całego świata, albowiem w Niej dokonało się zbawienie świata i odpuszczenie dawnych grzechów. Przeto wołamy do Ciebie: Módl się do Syna Twego, aby dał odpuszczenie grzechów pobożnie kłaniającym się najświętszemu zrodzeniu Twemu.

Pieśń 4

Hirmos: Tyś moją mocą, Panie, Tyś i moją siłą, Tyś moim Bogiem, Tyś moją radością, nie porzuciłeś łona Ojca i nawiedziłeś naszą nędzę. Przeto z prorokiem Habakukiem wołam do Ciebie: Chwała mocy Twojej, Przyjacielu człowieka.

Tyś mnie, będącego wrogiem, bardzo umiłował, Tyś przez przedziwne wyniszczenie zstąpił na ziemię, Łaskawy Zbawco, ostatniej mej hardości nie odrzuciłeś i przebywając na wysokości przeczystej Twojej chwały poprzednio czci pozbawionego wysławiłeś.

Któż to nie ulęknie się, Władco, widząc cierpieniem niszczącego śmierć, przed krzyżem uciekające zniszczenie i przez śmierć otchłań pozbawioną bogactwa, Bożą mocą Twoją, ukrzyżowanego. Przedziwna to rzecz, Przyjacielu człowieka.

Teotokion: Tyś jest wiernych pochwałą, Oblubienico Dziewicza, Tyś jest orędowniczką, Tyś ucieczką chrześcijan, murem warownym i przystanią. Do Syna bowiem Twego modły zanosisz, Najczystsza, i wybawiasz z nieszczęść

tych, którzy w wierze i miłości znają Ciebie jako czystą Bogurodnicę.

Inny kanon.

Hirmos: Usłyszałem, Panie, o tajemnicy Twojej Opatrzności, poznałem czyny Twoje i wysławiłem Twoje Bóstwo.

Na krzyżu przygwoździli Ciebie dzieci przestępców Zakonu, Chryste Boże. Przez krzyż zbawiłeś, jako Łaskawy, sławiących Twoje cierpienia.

Powstałeś z grobu i wszystkich martwych będących w otchłani wskrzesiłeś i oświeciłeś jako Łaskawca sławiących Twoje zmartwychwstanie.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Ty, która zrodziłaś kłos życiodajny, nieorana niwo, dający światu życie, Bogurodzico, zbawiaj śpiewających Tobie.

Wszyscy głosimy Ciebie najczystsza, Bogurodzico, oświeceni przez Pana, zrodziłaś bowiem Słońce Sprawiedliwości, zawsze Dziewico.

Inny kanon.

Hirmos: Tyś moją mocą, Panie, Tyś i moją siłą.

Zgromadzenie Twoich świętych złączyło się miłością i rozkoszując się Tobą, prawdziwie i czysto w radości, razem z nierozłącznym chórem aniołów śpiewa Tobie, Bogu wszystko widzącemu, Bogu wszystkich i Panu (dwa razy).

Młodością sławni kapłani męczennicy przyozdobili się koroną męczeństwa, namaszczeniem uczynionym przez Boga, najpierw kapłaństwem wspañiale przyozdobieni. Przeto godnie przyjąwszy dwie korony wiecznie radujecie się z Chrystusem.

Mędrkowanie ciała wszyscy duchowo pokonaliście, mający prawdziwie Boga w sercu, doprowadzającego przez post do zwiędnięcia niepowstrzymane dążenia ciała i teraz oświeciwszy się światłością beznamiętności przyjęliście zapłatę za trudy.

Chwała. Jako męczennicy Chrystusa pierwszego męczennika, przecierpieliście okrutne męki, cierpliwie i mężnie, jakby cierpiąc w obcych ciałach, sławni, i teraz okazaliście się dziedzicami królestwa, tocząc wiernym uzdrowienia.

I teraz. Teotokion: Oblubienicą Boga byłaś Rodzicielko Boga, bowiem Jego Słowo przedwieczne cielesnie nam zrodziłaś. W Nim niewiasty święcie żyły i w cierpieniach zostały różnorodnie upiększone przez Ciebie, naprawiając upadek Pramatki.

Katabasja: Jezus Najwyższy Bóg, który zasiada w chwale na tronie Bóstwa, przybywa w lekkim obłoku, i swoją najczystsza dłonią zbawia tych, którzy śpiewają: Chryste, chwała mocy Twojej.

Pieśń 5

Hirmos: Całego odrzuciłeś mnie od oblicza Twego, Światłości Niezachodząca, i okryła mnie, nieszczęsnego, obca ciemność, ale proszę Cię, nawróć mnie i skieruj ku światłości drogi przykazań Twoich.

Przecierpiałeś ubranie w purpurę przed męką Twoją, Zbawco, wyśmiany okrywasz obnażenie pierwszego stworzonego, nie mające podobieństwa, i nagi przygwożdżony zostałeś ciałem na krzyżu, Chryste, zwlekając szatę śmiertelności.

Ty z pyłu śmierci podniosłeś moją upadłą naturę, zmartwychwstając i czyniąc ją niestarzejącą się, Chryste, okazałeś znowu jako królewski obraz, błyszczący niezniszczalnym życiem.

Teotokion: Najczystsza, ponieważ masz matczyną odwagę wobec Syna Twego, przeto prosimy, abyś nie odrzuciła orędowania za nami, krewnymi Twoimi, albowiem Ciebie jedyną, my chrześcijanie, miłosiernie przedkładamy Władcy jako oczyszczenie.

Inny kanon.

Hirmos: Oświeć nas przykazaniami Twoimi i prawicą Twoją wzniesioną wysoko Twój pokój nam daj, Przyjacielu człowieka.

Mocą krzyża Twego, Chryste, kieruj nami. Prze Niego bowiem do Ciebie przypadamy, abyś obdarzył nas pokojem, Przyjacielu człowieka.

Kieruj życiem naszym, jako najłaskawszy, opiewających Twoje zmartwychwstanie i daj nam pokój, Przyjacielu człowieka.

Inny kanon.

Hirmos: Czuwając od poranku wołamy do Ciebie, Panie: Zbaw nas, Ty bowiem jesteś Bogiem naszym, poza Tobą innego nie znamy.

Utul burzę żądz moich, któraś Boga zrodziła, Żywiciela i Pana.

Przy zrodzeniu Twoim, Przeczysta Dziewico, posługują chóry Aniołów i zgromadzenia ludzi.

Inny kanon.

Hirmos: Całego odrzuciłeś mnie od oblicza Twego.

Staliście się godni przepowiadania, jak Boży prorocy, i zapragnęliście szlachetnością duszy oczyścić się czystym życiem, o mający w sercu Boga, oświeceni mocą duchową (dwa razy).

Chór świętych jaśnieje teraz Bożymi darami, będący przed Zakonem wszyscy patriarchowie, prorocy, apostołowie, zgromadzenia męczenników, poszczących, nauczycieli i sprawiedliwych z kapłanami męczennikami (dwa razy).

Chwała. Dzisiaj Twoją światłością jaśnieje zgromadzenie widząc świętych Twoich, Zbawco, i świecami niegasnącej łaski, Twoje Boże bogactwo dóbr i obfitości nieustannie opiewamy, Przyjacielu człowieka.

Teotokion: Przedziwne Twoje zrodzenie umiłowwały przeczyste niewiasty, przez piękno życia zostały uznane za Twoje, Przeczysta, i umiłowawszy Jego jedyne pragną światłości oraz Bożego oświecenia.

Katabasja: Wszystko ulękło się Boskiej Twojej chwały, Oblubienico niezaślubiona, Ty bowiem nosiłaś w swym łonie Boga rządzącego wszystkimi rzeczami i zrodziłaś Przedwiecznego Syna, który daje zbawienie wszystkim Ciebie sławiącym.

Pieśń 6

Hirmos: Oczyszć mnie, Zbawco, wielkie są bowiem nieprawości moje i wyprowadź z głębi zła, błagam, do Ciebie bowiem zawolałem i usłyszałeś mnie, Boże zbawienia mego.

Przez drzewo silnie powalił mnie przywódca zła. Ty zaś, Chryste, podniesiony na krzyżu, powaliłeś silnego i zawstydzileś go, upadłego zaś podniosłeś.

Ty ulitowałeś się nad Syjonem, zajaśniawszy z grobu Nowy Testament zamiast Starego spełniłeś jako Łaskawy, Bożą Twoją krwią, i teraz króluj w nim na wieki, Chryste.

Teotokion: Niech zostaniemy wybawieni z okropnych grzechów przez modły Twoje, czysta Rodzicielko Boga, i niech otrzymamy, Przeczysta, Bożą Światłość, w Ciebie w niewypowiedziany sposób wcielonego Syna Bożego.

Inny kanon.

Hirmos: Modlitwę wyleję przed Panem i Jemu opowiem smutki moje, albowiem pełna jest zła dusza moja i życie moje przybliżyło się do otchłani, przeto modłę się jak Jonasz: Wyprowadź mnie, Boże, ze zniszczenia.

Ręce rozpostarłeś na krzyżu uleczając dobrowolnie wyciągniętą w Edenie rękę pierwszego człowieka, z własnej woli zakosztowałeś żółci i zbawiłeś, Chryste, jako Mocny tych, którzy sławią Twoje cierpienia.

Wybawca ze śmierci zakosztował dawnego osądzenia, aby tym zniszczyć królestwo zniszczenia i zstąpiwszy do otchłani Chrystus zmartwychwstał, i jako wszechmocny zbawił opiewających Jego zmartwychwstanie.

Inny kanon.

Hirmos: Szatę podaj mi jasną, który przyodziewasz się światłością jak szatą, wielce miłosiwy Chryste, Boże nasz.

Ogłaszamy Ciebie, wierni, Bogurodzico, świątynią Bożą i arką, pałacem uduchowionym i bramą niebios.

Niszczyciel grobów, jako Bóg, będąc zrodzeniem Twoim, Mario, Oblubienico Dziewicza, wielbiony jest z Ojcem i Duchem.

Inny kanon.

Hirmos: Oczyść mnie, Zbawco

Jako czcigodny wybrany, położony kamień węgielny, święci w Syjonie znaleźli Ciebie, Władco, fundament niezachwiany, jako wybrane kamienie znaleźli siebie samych (dwa razy).

Z przebitego Twego boku wypływały krople krwi z wodą uczynioną przez Boga, odnawiając świat i Boże zgromadzenie wszystkich świętych, powołane przez Boga (dwa razy).

Chwała. Najpobożniej opiewamy Boży obłok męczenników, oświecony łaską, który zajaśniał świetliście purpurą krwi i czerwienią ich ciężkich cierpień.

Teotokion: Wszyscy znamy Ciebie jako najprawdziwszą Matkę Bożą, przez którą została zbawiona natura kobieca, Nieskalana, w Chrystusie cierpiąc, cnotami wszelkimi pobożnie będąc napełnioną.

Katabasja: Obchodząc z łaski Boga to Boskie i chwalebne święto Bogurodzicy, przyjdźcie, zaklaszczmy w dłonie, sławiąc z wiarą zrodzonego z Niej Boga.

Kontakion, ton 8:

Jako początki natury Ogrodnikowi stworzenia świat przynosi Tobie, Panie, męczenników mających w sercach Boga, dla ich modlitw zachowaj w głębokim pokoju Twój Kościół, Twoje dziedzictwo, przez Bogurodzicę, wielce miłosierny.

Ikos: Wy, którzy byliście męczeni po całej ziemi i przenieśliście się na niebios, którzy naśladowując cierpienia Chrystusa zabieracie nasze żądze, tutaj dzisiaj gromadzicie się okazując Kościół pierworodnych, jako zawierający obraz nieba i do Chrystusa wołający: Ty jesteś moim Bogiem, dla Bogurodzicy zachowaj mnie, wielce miłosierny.

Czytanie Prologu.

Synaksarion w Niedzielę Wszystkich Świętych.

Stichosy: Pana mojego opiewam wszystkich przyjaciół,
Jeśli ktoś chce, niech we wszystkim idzie za nimi.

Chryste, dla modlitw Bogurodzicy i wszystkich od wieków świętych Twoich zmiłuj się i zbaw nas jako jedyny dobry i Przyjaciel człowieka. Amen.

Pieśń 7

Hirmos: Zstąpienia Bożego niegdyś ogień powstydzil się w Babilonie, przeto młodzieńcy w piecu tańczyli radosnymi nogami jak na łące i radując się śpiewali: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Chwalebne wyniszczenie Boże, bogactwo Twego ubóstwa, Chryste, zadziwia Aniołów, widząc Ciebie przygwożdżonego na krzyżu, aby zbawić z wiarą wołających: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

W Boskim Twym zstąpieniu światłością napelniłeś otchłań i odpędzona została przedtem prześladowcza ciemność. Z niej powstałi odwieczni więźniowie, wołając: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Triadikon: Wszystkich Pana, jedynego Syna Jednorodzonego chwalebne Ojca błogosławimy i głosimy jedynego, znając pochodzącego od Ojca Ducha prawego, współistotnego i współwiecznego.

Inny kanon.

Hirmos: Dzieci żydowskie w Babilonie niegdyś wiarą w Tróję płomień w piecu zdeptały, śpiewając: Ojców Boże, błogosławiony jesteś.

Zbawienie uczyniłeś pośrodku ziemi, proroczy Boże. Na drzewie bowiem zostałeś podniesiony i przywołałeś wszystkich z wiarą wołających: Ojców naszych Boże, błogosławiony jesteś.

Powstałeś z grobu jak ze snu, Szczodry, wszystkich wybawiłeś od zniszczenia, stworzenie przyjmuje z wiarą głoszone przez Apostołów zmartwychwstania: Ojców Boże, błogosławiony jesteś.

Inny kanon.

Hirmos jak w kanonie ku czci zmartwychwstania

W dziewicze wcielony łono objawił się na zbawienie nasze. Przeto znając Twoją Matkę jako Bogurodzicę, dziękczynnie wołamy: Ojców Boże, błogosławiony jesteś.

Zrodziłaś łaskę z pokolenia Jessego, Dziewico błogosławiona, owoc przynosząc, kwiat zbawczy z wiarą wołających do Syna Twego: Ojców Boże, błogosławiony jesteś.

Inny kanon.

Hirmos: Zstąpienia Bożego niegdyś ogień powstydzil się.

Chóry świętych nieustannie opiewają spoczywającego w świętych, teraz cieszą się słodyczą Bożą i radując się śpiewają: Błogosławiony Bóg ojców naszych.

Bożym jaśnieniem trójślonecznego wylania Światłości, czcigodnie oświecające święte zgromadzenia, jedność trójczęściową błogosławie, Ojca niemającego początku i Syna pobożnie, i Ducha Świętego.

Gdy objawisz się Boże w Twojej niewypowiedzianej chwale pośród bogów, godnie dając i dary rozdając, i korony dając, wtedy, Zbawco, pozwól śpiewać Tobie: Błogosławiony Bóg ojców naszych.

Chwała. Radując się opiewamy zgromadzenie wszystkich świętych, zewsząd zebrane i pokolenia zarazem, i godności, i życie, z nimi śpiewamy: Błogosławiony Bóg ojców naszych.

I teraz. Teotokion: Wszystkie dziewice, zorganizujcie chór i wysławiajcie najczystsza, najświętsza Rodzicielkę Boga, radując się i głośno wołając: Raduj się, któraś wytoczyła nam Źródło radości.

Katabasja: Nie zechcieli adorować stworzeń w miejsce Stwórcy, przyjaciele Boga, lecz mężnie pokonawszy ogniste pokuszenie, śpiewali pełni radości: Ty jesteś godny wszelkiej chwały, Panie i Boże ojców naszych, błogosławiony jesteś!

Pieśń 8

Hirmos: Siedmiokroć rozpalił piec chaldejski prześladowca z wrogości dla pobożnych, mocą zaś lepszą zbawieni widząc to, do Stwórcy i Wybawiciela wołali: Dzieci błogosławcie, kapłani zaśpiewajcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Boża moc Jezusowego Bóstwa w nas pobożnie zajaśniała. Ciałem bowiem zakosztował za wszystkich śmierci krzyżowej i zniszczył moc otchłani. Jego to dzieci nieustannie błogosławcie, kapłani śpiewajcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Ukrzyżowany powstał, a pełen pychy upadł, upadły i skruszony poprawił się, zniszczenie zostało odrzucone i niezniszczalność zakwitła. Życie bowiem pochłonęło to, co było martwe, dzieci błogosławcie, kapłani śpiewajcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Triadikon: Trójświatliste Bóstwo jednym jaśnieje promieniem z jednej trójhipostatycznej natury Rodzica bez początku, wspólnej Jemu natury Słowo Ojca i królujący współistotny Duch, dzieci błogosławcie, kapłani śpiewajcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Inny kanon.

Hirmos: Zwyciężyli oprawcę i byli płomieniem łaski Twojej, do przykazań Twoich bardzo przyłgnęły dzieci, wołając: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie.

Na drzewie dla mnie ręce wyciągnąłeś obnażony, wzywając mnie, abym swoją nagość przykrył mądrze na Boży sposób: Błogosławcie wszystkie dzieła Pańskie i wywyższajcie Go na wieki.

Z głębin otchłani dźwignąłeś mnie, upadłego, i uczciłeś wspaniałą chwałą tronu Rodziciela: Błogosławcie wszystkie dzieła Pańskie Pana i wywyższajcie Go na wieki.

Inny kanon.

Hirmos: Króla niebios, któremu śpiewają wszystkie wojska anielskie, chwalcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Wygaś skierowane na nas rozpalone i ogniste strzały wrogów, albowiem Tobie śpiewamy na wszystkie wieki.

W nadprzyrodzony sposób zrodziłaś, Dziewico, Stwórcę i Zbawcę, Boga Słowo. Przeto Tobie śpiewamy na wszystkie wieki.

Inny kanon.

Hirmos: Siedmiokroć rozpalił piec chaldejski prześladowca.

Radujcie się, męczennicy, prorocy, apostołowie, czcigodne zgromadzenie kapłanów męczenników, ascetów i nauczycieli chórze Boży, z niewiastami niosącymi mirrę słodko śpiewając: Dzieci błogosławcie, kapłani zaśpiewajcie,

ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Święci nasycili się przewyższającą rozum światłością, radością Bożą i weselem, jesteście jak bogowie bliscy Bogu, dzięki Bogu mając kontakt ze Światłością i oświeciliście się promieniami niewypowiedzianej chwały, Chrystusa wywyższajcie na wszystkie wieki.

Błogosławimy Ojca i Syna, i Świętego Ducha, Pana.

Okazaliście się, święci, bardzo jasnymi gwiazdami, niebo kościelne rozjaśniliście rozlicznymi darami i różnymi cnotami, w sprawdziwości, czystości, męstwie i rozumie, kapłani zaśpiewajcie Władcy, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

I teraz. Teotokion: **Z** weselem wszystkie mądre w Bogu niewiasty, które odeszły, opiewają w duchu Dawida Przczystą, prawdziwą Matkę Bożą, wybawiającą nas z klątwy Pramatki Ewy, pobożnie stojąc Jej owoc opiewajcie na wieki.

Chwalimy, błogosławimy i kłaniamy się Panu, śpiewając i wywyższając Go na wszystkie wieki.

Katabasja: **P**obożne dzieci w ognistym piecu zostały zbawione przez zrodzenie Bogurodzicy, wtedy zwiastowane przez obraz, a teraz spełnione. Ono to podnosi wszystkich śpiewających: Wszystkie dzieła Pańskie, śpiewajcie Panu i wywyższajcie Go na wieki.

Także śpiewamy: Czcigodniejszą od cherubinów.

Pieśń 9

Hirmos: **U**łękło się tego niebo i ziemi zadziwiły się krańce, albowiem Bóg objawił się ludziom w ciele i łono Twoje większe było od nieba, przeto Ciebie, Bogurodzico, chóry aniołów i ludzi wywyższają.

Twoja Boża i nie mająca początku natura jest prosta, a stała się złożoną przez przyjęcie ciała, w sobie samym ją uczyniłeś, Słowo Boże, i cierpiałeś jako człowiek będąc niecierpiętliwym jako Bóg. Przeto Ciebie w dwóch naturach nierozdzielnych i niepomieszanych wysławiamy.

Będąc Ojcu równym według Bożej natury, według natury byłeś też człowiekiem, unżyłeś się zstępując do sługi i powstałeś z grobu dając zrodzonym z ziemi łaskę Ojca, którego według natury Boga i Władcę z Tobą wszyscy wysławiamy.

Teotokion: **O** Dziewico, Matko Boża, okazałaś się rodzącą w ciele w nadprzyrodzony sposób Boga Słowo, które Ojciec zrodził z serca swego przed wszystkimi wiekami jako Łaskawy, Syna, którego teraz czcimy jako większego od ciała, chociaż przyoblekł się w ciało.

Inny kanon.

Hirmos: **K**ażda wieść lęka się niewypowiedzianego Bożego uniżenia, albowiem Najwyższy dobrowolnie zstąpił aż do ciała i z dziewiczego łona stał się człowiekiem, przeto przczystą Bogurodzicę wierni uwielbiamy.

Wiemy o Tobie, że jesteś Bożym Synem według natury, poczętym w łonie Bogurodzicy, który dla nas stał się człowiekiem i widząc Ciebie na krzyżu w ludzkiej cierpiącego naturze, niecierpiętliwego zaś jako będącego Bogiem wysławiamy.

Zniszczona została smutna ciemność, z otchłani zajaśniało bowiem Słońce Sprawiedliwości Chrystus, oświecając wszystkie krańce ziemi, jaśniejący Boską światłością niebieski człowiek, ziemski Bóg, którego w dwóch naturach

wysławiamy.

Inny kanon.

Hirmos: Zaprawdę wyznajemy Ciebie jako Bogurodzicę, przez Ciebie zbawieni, Dziewico czysta, z bezielesnymi chórami Ciebie uwielbiając.

Radością i weselem napełniona jest pamięć Twoja, przychodzącym toczysz uleczenie i tym, którzy pobożnie głoszą Ciebie Bogurodzicą.

Śpiewamy Tobie psalmy, Łaski Pełna, i przynosimy okrzyk „Raduj się”, Ty bowiem wszystkim wytoczyłaś radość.

Inny kanon.

Hirmos: Ulękło się tego niebo.

Uzbrojeni w nadzieję i miłość, wiarą odgradzeni, wszystkie groźby prześladowców, męki i rany przecierpieliście radując się, wzbogaciliście się o błogosławieństwo Chrystusa, czyniącego zwycięstwo prawdy w cierpieniach, pierwsi męczennicy.

Przystani zbawienia, Chrzcicielu, apostołowie, prorocy i męczennicy z poszczącymi, Boży nauczyciele i kapłani, zgromadzenie patriarchów i błogosławieni kapłani męczennicy, niewiasty miłujące Boga, asceci i sprawiedliwi, teraz godnie was wysławimy.

Chwała. Kuszeni ogniem pokus i nie oszukani rozkoszami radujecie się, stojąc przed świetlistym tronem Władcy, sławne zgromadzenie świętych na niebiosach, uwolnione zwierciadła, odsuwające cień z prawdziwego objawienia.

I teraz. Teotokion: Okazałaś rozdzielone podmioty zjednoczonymi, przez Ciebie bowiem ludzie na niebiosach zaprawdę byli współmieszkańcami aniołów i świadczą chóry wszystkich świętych, teraz z nami opiewając Twoje zrodzenie, Dziewico Bogurodzico, w wiecznych pieśniach.

Katabasja: Niechaj wszyscy zrodzeni z ziemi radują się, trzymając zapalone swoje lampy, i niech wszystkie niematerialne moce obchodzą z chwałą święto Bogurodzicy, wołając: Raduj się, Łaski Pełna, zawsze Dziewico, najczystsza Bogurodzico!

Święty Pan Bóg nasz, śpiewamy według tonu.

Eksapostilarion zmartwychwstania:

Z uczniami wejdźmy na górę Galilejską, aby w wierze zobaczyć Chrystusa, który mówi: Dana mi jest wszelka władza na niebie i na ziemi. Przyjmijmy, jak naucza wszystkich chrzcic w imię Ojca i Syna, i Świętego Ducha, i jak obiecuje pozostać z uczniami aż do skończenia świata.

Fotagogikon wszystkim świętym. Prosomion:

Chrzcziciela i Poprzednika, apostołów, proroków, męczenników, hierarchów, poszczących i ascetów, kapłanów męczenników, a z nimi miłujące Boga niewiasty i wszystkich sprawiedliwych, i chóry aniołów, godnie uczcijmy pieśniami modląc się, aby ich chwałę otrzymać od Chrystusa Zbawcy.

I teraz. Teotokion: Ty, który na wysokościach jesteś wysławiany przez aniołów i nie odstąpił od Ojca, Przczysta, w niewypowiedziany sposób żył ze zrodzonymi z ziemi. Ty zaś byłaś orędowniczką zbawienia, z Twego czystego łona w nadprzyrodzony sposób dałaś ciało Słowu, Czysta. Módl się do Niego, aby Twoim sługom dał odpuszczenie grzechów.

Do psalmów pochwalnych dodajemy osiem stichosów i śpiewamy stichery zmartwychwstania, ton 8:

Panie, chociaż stałeś przed sądem, sądzony przez Piłata, to jednak nie

odstąpiłeś od tronu z Ojcem na nim zasiadając i powstałeś z martwych świat wyzwoliwszy z niewoli wroga jako Szczodry i Przyjaciel człowieka.

Panie, chociaż jako martwego w grobie położyli Cię Żydzi, to jako Króla śpiącego żołnierze Ciebie strzegli i jako Życia skarbnicę opieczętowali pieczęcią. Zmartwychwstałeś i dałeś niezniszczalność duszom naszym.

Panie, jako oręż przeciwko diabłu dałeś nam krzyż Twój, drży bowiem i trzęsie się nie mogąc spoglądać na Jego moc, albowiem martwych wskrzesza i śmierć zniszczył. Przeto kłaniamy się pogrzebowi Twemu i zmartwychwstaniu.

Anioł Twój, Panie, głosząc zmartwychwstanie przestraszył strażę, niewiastom zaś zwiastował mówiąc: Po cóż szukacie żywego pośród umarłych? Zmartwychwstał Bogiem będąc i światu życie dał.

Inna stichera Anatoliosa:

Cierpiałeś na krzyżu, niecierpieliwy w Bóstwie, pogrzebanie przyjąłeś na trzy dni, aby nas uwolnić z wrogiej niewoli, i zwyciężywszy śmierć nas ożywiłeś, Chryste Boże, Twoim zmartwychwstaniem, Przyjacielu człowieka.

Inne stichery wszystkim świętym, ton 4:

Prosomion: Jako mężni.

Pan zadziwił świętymi na ziemi, przyjęli bowiem Jego rany i cierpienia w ciele, w nich się upiększając i jawnie upiększeni Bożym pięknem. Zaśpiewajmy im jako niewiedzącym kwiatom, jako prawdziwym gwiazdom Kościoła, jako dobrowolnie złożonym w ofierze.

Stichos: Wołali sprawiedliwi i Pan wysłuchał ich, ze wszystkich ich utrapień wybawił ich.

Z prorokami apostołowie, z ascetami nauczyciele, z kapłanami męczennikami wszyscy sprawiedliwi i niewiasty męczennice, mnóstwo błagających świętych i chóry sprawiedliwych niech zostaną wysławione świętymi pieśniami jako dziedzice królestwa niebios, jako mieszkańcy rajy.

Stichos: Przedziwny jest Bóg w świętych swoich, Bóg Izraela.

Wy, którzy uczyniliście ziemię niebem przez światłość cnót, którzy naśladowaliście śmierć Chrystusa idąc drogą nieśmiertelności, którzy żądze ludzkie oczyściliście działaniem łaski, którzy w całym świecie jednomyślnie cierpieliście, bądźcie wysławieni, mężni męczennicy.

Chwała. Pierwsza niedzielna stichera Ewangelii, ton 1:

W drodze do swego wniebowstąpienia Pan stanął przed uczniami idącymi na górę i pokłonili się Jemu. Dał im władzę, aby nauczali wszędzie i głosili wszystkim stworzeniom pod niebem Jego powstanie z martwych i wniebowstąpienie. Obiecał im, że na wieki pozostanie z nimi, On, który jest samą prawdą, Chrystus Bóg i Zbawca dusz naszych.

I teraz. Błogosławiona jesteś Bogurodzico Dziewico. Wielka doksologia. Po trisagionie tylko troparion zmartwychwstania, ektenie i rozesłanie. Pierwsza godzina w narteksie i katechezy Studyty, pełne rozesłanie.

Na Liturgii Błogosławieństwa niedzieli na cztery, ton 8:

Wspomnij nas, Chryste Zbawco świata, jak wspomniłeś łotra na drzewie, i wszystkich uczyni godnymi, jedyny Szczodry, niebieskiego królestwa Twego.

Zostałeś dobrowolnie przygwożdżony na drzewie, Zbawco nasz, który drzewem wybawiłeś Adama z klątwy, odnawiając obraz jako Szczodry i dałeś

radości raju.

Usłysz Adamie i raduj się z Ewą, albowiem ten, który dawno temu obnażył nas przez drzewo i przez oszustwo wziął w niewolę, został zniszczony krzyżem Chrystusowym.

Dzisiaj Chrystus powstał z grobu, wszystkim wiernym podając niezniszczalność i przywraca radość niewiastom z mirrą po męce i zmartwychwstaniu.

I z kanonu wszystkich świętych pieśń szósta na cztery.

Prokimenon lekcji, ton 8: Złóżcie śluby* i wypełnijcie je przed Panem Bogiem naszym. Stichos: Znany w Judei jest Bóg, w Izraelu wielkie jest imię Jego. I świętym: Przedziwny jest Bóg w świętych swoich, Bóg Izraela.

Czytanie Listu świętego Apostoła Pawła do Hebrajczyków (perykopa 330; 11, 33-12, 2).

Bracia, święci wszyscy przez wiarę pokonali królestwa, dokonali czynów sprawiedliwych, otrzymali obietnicę, zamknęli paszcze lwom, przygasili żar ognia, uniknęli ostrza miecza i wyleczyli się z niemocy, stali się bohaterami w wojnie i do ucieczki zmusili nieprzyjacielskie szyki. Dzięki dokonany przez nich wskrzeszeniom niewiasty otrzymały swoich zmarłych. Jedni ponieśli katusze, nie przyjąwszy uwolnienia, aby otrzymać lepsze zmartwychwstanie. Inni zaś doznali zelżywości i biczowania, a nadto kajdan i więzienia. Kamienowano ich, przeryzano piłą, kuszono, przebijano mieczem; tułali się w skórkach owczych, kozich, w nędzy, w utrapieniu, w ucisku – świat nie był ich wart – i błakali się po pustyniach i górach, po jaskiniach i rozpadlinach ziemi. A ci wszyscy, choć ze względu na swą wiarę stali się godni pochwały, nie otrzymali przyrzeczonej obietnicy, gdyż Bóg, który nam lepszy los zgotował, nie chciał, aby oni doszli do doskonałości bez nas. I my zatem mając dokoła siebie takie mnóstwo świadków, odłożywszy wszelki ciężar, a przede wszystkim grzech, który nas łatwo zwodzi, winniśmy wytrwale biec w wyznaczonych nam zawodach. Patrzmy na Jezusa, który nam w wierze przewodzi i ją wydoskonala.

Alleluja, ton 4: Wolali sprawiedliwi i Pan wysłuchał ich, ze wszystkich ich utrapień wybawił ich. Stichos: Liczne są utrapienia sprawiedliwych, lecz ze wszystkich wybawi ich Pan.

Czytanie świętej Ewangelii według Mateusza (perykopa 38; 10, 32-33, 37-38; 19, 27-30)..

Mówi Pan: «Do każdego, który się przyzna do Mnie przed ludźmi, przyznam się i Ja przed Ojcem moim, który jest w niebiosach. Lecz kto się Mnie zaprze przed ludźmi, tego zaprę się i Ja przed Ojcem moim, który jest w niebiosach. Kto kocha ojca lub matkę bardziej niż Mnie, nie jest Mnie godzien. I kto kocha syna lub córkę bardziej niż Mnie, nie jest Mnie godzien. Kto nie bierze krzyża swego, a idzie za Mną, nie jest Mnie godzien». Wtedy odpowiadając Piotr rzekł do Niego: «Oto my opuściliśmy wszystko i poszliśmy za Tobą, cóż więc otrzymamy?» A Jezus rzekł do nich: «Zaprawdę, mówię wam: Przy odrodzeniu, gdy Syn Człowieczy zasiądzie na tronie chwały swojej, wy, którzy poszliście za Mną, zasiądziecie również na dwunastu tronach, sądząc dwanaście pokoleń Izraela. I każdy, kto dla imienia mego opuści dom, braci lub siostry, ojca lub matkę, dzieci lub pole, stokroć tyle otrzyma i odziedziczy życie wieczne. A wielu pierwszych będzie ostatnimi i ostatnich pierwszymi».

Koinonikon: Chwalcie Pana z niebios, Chrystusa, zakosztujcie ze źródła nieśmiertelności.

Alleluja. Drugi: Radujcie się, sprawiedliwi, w Panu, prawym przynależy chwała. Alleluja.

Podajemy braciom obfity posiłek ze względu na przygotowanie się do wysiłku postnego.

Należy wiedzieć: jeśli cerkiew jest pod wezwaniem Wszystkich Świętych, to na małych nieszporach, wielkich nieszporach, na jutrzni i na Liturgii śpiewamy tak samo, jak gdy w niedzielę wypadnie pamięć wielkiego świętego, który ma czuwanie. Także rano na jutrzni śpiewamy polijeleos.

Po polijeleosie:

Uwielbiamy was, apostołowie, męczennicy, prorocy, i wszyscy święci, i czcimy świętą pamięć waszą, modlicie się bowiem za nami do Chrystusa, Boga naszego.

Psalm wstępny: **Błogosławiony mąż**, i kacyzma poetycka świętym, podana po trzeciej pieśni kanonu. Anabatmi tonu. Prokimenon. **Wszystko, co oddycha**. Ewangelia wszystkim świętym. **Zmartwychwstanie Chrystusa** zobaczywszy. Psalm 50. **Chwała**. **Dla modlitw wszystkich świętych**. **I teraz**. **Dla modlitw Bogurodzicy**. **Zamiast: Powstał Jezus z grobu, jak i przepowiedział**, śpiewamy sticherę wszystkim świętym. Kanon zmartwychwstania z hirmosem na cztery, Bogurodzicy na dwa i świętym na osiem. Pozostałe, jak jest w zwyczaju.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠